

MODLITBA K JEŽÍŠI UKŘIŽOVANÉMU

Sladký Ježíši, když Tě vidím,
ožívá ve mně veliká láska k Tobě.
Ty víš, Ježíši, jak Tě miluji
a že jsme nejlepšími přáteli.

To vyžaduje více odvahy k utrpení.
Ale každé utrpení je pro mne
jedinou cestou k Tvému království.

Jsem šťasten, i když trpím,
neboť od nynějška se stávám bytostí,
kterou sis vyvolil,
jsem jedno s Tebou,
jediným Bohem.

Nech mě tedy zde samotného.
Nemůže mi vadit chlad
ani když se tu lidé nemohou ke mně dostat.
Zůstávám sám, ale nenaříkám.

Vždyť Ty, Ježíši, jsi u mne
a já jsem nikdy nebyl tak blízko u Tebe.
Zůstaň se mnou, Ježíši, tak sladký,
Tvá blahá přítomnost
vynahrazuje všechno.

*Titus Brandsma,
12.–13. února 1942,
ve vězení
v Scheveningen.*

Překlad Terezie Brichtová OP,
Krása Karmelu, KNA 1992

Titus Brandsma

Karmelitán a mučedník

Svatořečení: 15. května 2022

Anno Brandsma se narodil roku 1881 v nizozemském Frísku. Roku 1898 vstoupil na Karmel a jako řeholní jméno přijal jméno svého otce – Titus. Časné sliby složil v říjnu 1899, na kněze byl vysvěcen 17. června 1905. Zabýval se studiem filozofie a mystiky. Spolupracoval při zakládání Katolické univerzity v Nijmegen (1923), později se stal jejím rektorem.

Ve 30. letech otevřeně kritizoval nacistickou ideologii, během okupace Holandska hájil svobodu katolického tisku a novinářské práce vůbec. V lednu 1942 byl uvězněn, 26. července 1942 byl usmrcen fenolovou injekcí v koncentračním táboře Dachau. Za blahoslaveného byl prohlášen roku 1985. V češtině jsou dostupné dva Titovy životopisy – od autorské dvojice Scapin – Secondin (KNA 1994) a od Fernanda Rome-rala (KNA 2010) a krátký medailon v Sicariho knize Svatí Karmelu (KNA 2011).

Více informací na webu

www.ocarm.org

@ Carmelites.ie

@ocarm_org

foto © Nederlandse Provincie Karmelieten

Titus Brandsma
Karmelitán a mučedník

Stručný životopis

Mládí

Anno Sjoerd Brandsma se narodil 23. února 1881 v Oegeskloosteru, na severu Holandska, v provincii Frísko. Jeho rodiče se jmenovali Titus a Tjitsje, měli čtyři dcery a dva syny, Anno byl druhý nejmladší. Pět ze šesti sourozenců se vydalo cestou řeholního života, Annův bratranec se později stal biskupem.

Rodina vlastnila rozsáhlé hospodářství, zabývala se chovem dobytka, prodejem mléka a sýrů. Katolíci tvořili ve Frísku naprostou menšinu obyvatel, své vyznání i kulturu museli chránit. Annův otec se o to snažil jak v rodině, tak v místní komunitě, kde se politicky angažoval.

Po ukončení středoškolského studia na františkánské koleji vstoupil Anno na Karmel v Boxmeeru. Řád se v té době rychle rozrůstal, v Holandsku bylo nově založeno několik řeholních domů. Noviciát začal Anno spolu s dalšími pěti vrstevníky v září 1898 a jako řeholní jméno přijal jméno svého otce – Titus. Časné sliby složil v říjnu 1899, na kněze byl vysvěcen 17. června 1905.

Roku 1909 obdržel na římské Gregoriánské univerzitě doktorát z filozofie. Táhl ho to ke studiu spirituality a k žurnalistice, což spolu s akademickou činností tvořilo hlavní náplň jeho práce. Po celý život se musel vyrovnávat s velmi křehkým zdravím.

Práce a poslání

Roku 1923 stál Titus u založení Katolické univerzity v Nijmegen (dnešní Radboud University), kde jako profesor přednášel i pomáhal s administrativou; v roce 1932/33 zastával post rektora.

Jako karmelitán se snažil předávat spiritualitu Řádu i zájemcům mimo univerzitní okruh, s přednáškami hodně cestoval. V roce 1935 byl pozván na přednáškové turné do Spojených států, tyto přednášky vyšly česky pod názvem Krása Karmelu (KNA 1992). Podnikl také několik studijních cest do Španělska (Terezie z Avily) a Německa (stigmatizovaná Terezie Neumannová).

Žurnalistika

Tita zároveň zajímala žurnalistika a publikační práce. Na sklonku roku 1935 se stal duchovním radcem Unie katolických novinářů (v zemi tehdy vycházelo přes dvacet katolických deníků a mnoho časopisů, k římsko-katolickému vyznání se hlásilo zhruba 36 % obyvatel). Povzbuzoval jednotlivé redakce, aby odmítaly tisknout nacistickou propagandu, vystupoval zejména proti antisemitismu. V době německého vpádu do Holandska v květnu 1940 byl Titus radcem utrechtského arcibiskupa de Jonga, výrazného odpůrce nacismu. Biskupy vybízel, aby se jasně vymezili proti pronásledování Židů a proti porušování lidských práv. Tímto jednáním na sebe upozornil okupační správu.

Věznění a mučednictví

Odporem katolického tisku vůči nacistické propagandě byl Titův osud zpečetěn. Titus souhlasil, že do každé redakce osobně doručí list holandských biskupů, který zakazoval vyhovět požadavkům okupantů a vydávat oficiální nacistické články a oznámení. Do svého zatčení dne 19. ledna 1942 stihl obejít čtrnáct redakcí.

Nejprve byl Titus internován v Scheveningen a Amersfoortu, v červnu byl transportován do Dachau. V krutém režimu koncentračního tábora se Titovo zdraví rychle zhoršovalo, v třetím červencovém týdnu byl přijat do nemocnice. Byl podroben lékařským experimentům a 26. července 1942 usmrčen fenolovou injekcí. V den jeho smrti vydali holandské biskupové pastýřský list proti deportacím Židů (který se stal zámkou k vyhlazení Židů, kteří konvertovali ke katolictví, např. Edith Stein).

Před popravou prosil Boha za sestru, která mu aplikovala smrtící injekci. Vyprošoval jí milost pokání a daroval jí svůj růženec, ačkoliv se bránila, že již dávno neopraktikuje (sestrám Červeného kříže to bylo nacisty zakázáno). O pár let později tato žena v touze po odpuštění vyhledala převora Karmelu a svědčila v procesu, který vedl k Titově beatifikaci 3. listopadu 1985.

Brandsmova rodina (Anno zcela vlevo)

Profesor Brandsma při práci

Koncentrační tábor Dachau